

Протокол

№

гр. София, 15.02.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в публично заседание на 15.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **8677** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 от ГПК във връзка с чл.144 АПК, на именно повикване в 11,36 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Х. Т. И. – редовно призован, представлява се от АДВ. И., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА /ГДИН/ – редовно призован, представлява се от ЮРК. М. , с пълномощно по делото.

За СГП се явява прокурор Ц..

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА исковата молба.

ДОКЛАДВА отговора на исковата молба.

ДОКЛАДВА свое определение от 04.01.2021 г., като указва на ищеца, че съдът е приел в него, че всички основания са спорни на исковата претенция предвид възраженията на ответника, в това число, че са представени нови доказателства с касационната жалба срещу разпореждането, която обаче е обявена за недопустима.

ВЪВ ВРЪЗКА с твърденията на страните за прилагане на двете административни дела по делото, СЪДЪТ е издал разпореждане от 08.02.2021 г., с което служебно е задължил деловодството на съда да ги изиска и приложи.

СЪДЪТ УКАЗВА на страните, че с свое разпореждане е изискал да бъде приложено, съгласно доказателствените искания на двете страни, адм. дело № 7895/2019 г. на 62-ри състав по описа на АССГ и адм.дело №748/2020 г. на XIX касационен състав по

описа на АССГ, във връзка с твърденията на двете страни и съдържащите се в тях доказателства. Фактически съдебните дела са приложени, но същите подлежат на изпращане до ВАС, във връзка с депозираните жалби на ищеца по делото, по които няма произнасяне, предвид, на което същите следва да бъдат изпратени за разглеждане на частните жалби и след, което отново да бъдат приложени, съгласно разпореждането на съда за послушване с оглед доказателствата.

ДОКЛАДВА становище и искане от адв. И., процесуален представител на ищеца, постъпило на 12.01.2021 г., във връзка с определението на съда.

Препис от писменото становище на адв.И. от 12.01.2021 г. е изпратено на другата страна и същото е получено, имало е възможност за становище.

АДВ. И.: Поддържам всички направени до момента доказателствени искове в исковата молба и становището. Считам, че разпореждането на съда, на което основавам исканията си е влязло в законна сила, то не е спорно.

СЪДЪТ: - при справка в приложеното дело, констатира, че в разпореждането не е отбелязано, че е влязло в сила съдебен акт. Вие обаче поддържате, че разпореждането, на което основавате иска е влязло в законна сила, така ли?

АДВ. И.: Да. Това е проблем на другия съдебен състав. Това може да се провери и да се види в съдебните актове в този съд.

ЮРК. М.: Оспорвам исковата претенция направените до момента искания. Поддържам отговора на исковата молба. Да се приемат писмените доказателства представени с отговора на исковата молба.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, че по адм.дело № 7895/2019 г. на 62-ри състав по описа на АССГ, няма отбелязване за влизане в сила на Разпореждане № 9914/18.12.2019 г. с оглед, на което

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ИЗИСКА служебно от деловодството на съда за прилагане по делото препис от посоченото разпореждане с отбелязване за влизането му в сила от 62 състав, трето отделение на АССГ.

ЮРК. М.: Имам едно доказателствено искане. Поддържам изявленията за доказателствата в касационната жалба. Поддържам и направените възражения.

СЪДЪТ УКАЗВА на ответника, че изявленията, които е направил с отговора на исковата молба, за това, че в касационната жалба срещу процесното разпореждане са представени доказателства, предвид обстоятелството, че тази касационна жалба не е допусната, същите не са разгледани от касационната инстанция и касационната инстанция се е произнесла само по оспорването на ищеца по делото. Евентуални твърдения, свързани с оспорване на обстоятелството, че процесното разпореждане не следва да бъде изпълнявано, в това число и наведени основания касаещи неизпълнението му, във връзка с отмяната на влязло в сила съдебен акт касаят друго отделно производство и не могат да бъдат взети в предвид и преценяване в процесното съдебно производство.

АДВ. И.: Против съм да давате указания как да се атакуват съдебни актове.

СЪДЪТ УКАЗВА на ответника, че няма да цени изявленията му за представени доказателства към касационната му жалба.

АДВ. И.: Вие указвате процесуалният ред, по който да ги атакуват. Вие не сте адвокат

на страните.

СЪДЪТ: У., че е налице друг процесуален ред.

АДВ. И.: Като изрично им го посочихте какъв е. Вие действате като адвокат на ГДИН.

СЪДЪТ УКАЗВА на процесуалният представител на ищеца, че исковата му претенция за претърпени неимуществени вреди, освен това се ползва с презумпцията, че такива вреди са търпени и е в тежест на другата страна да докаже обратното.

ПРЕДВИД обстоятелството, че делото не може да бъде ползвано и следва да бъде изпратено за послужване СЪДЪТ следва да отложи делото за друга дата.

АДВ. И.: Моля за отвод на съда на основание чл. 22, ал.1, т.6 от ГПК - пристрастност към съда. Аргументите за това са следните: както чух преди малко, съдът указва процесуален ред на ответната страна как да атакува влезли в сила съдебни актове. Това на практика е консултация, която закона не допуска. Начина, по който процедурите, поне в моите очи, създава впечатление, че делото се бави и шиканира. Аз имам частна жалба до ВАС, нищо не пречи първо да разгледате делото и след това да изпратите частната жалба. Съгласен съм с това забавяне, още повече, че тази частна жалба престоява в АССГ още от лятото, т.е. от преди 6-7 месеца, това че ще се забави още две седмици по никакъв начин няма да удължи срока за решаване на делото. Считам, че делото следва да се реши в днешното съдебно заседание, а не да се отлага и след като съдът се произнесе с решението да бъде изпратено за произнасяне с частната жалба във ВАС.

Искам да внеса яснота за това какво претендираме. Претендирам, че с влязло в сила решение ищецът е упражнил превантивно по чл. 6 от ЗИНЗС, имам в предвид разпореждането и считам, че не е необходимо да се приложи заверено копие от него. Основанието на настоящият иск е само нарушението, което е установено с влязло в сила решение. По делото Н. и другите срещу Република България има мотиви, че за да е ефективно оперативното средство, то трябва да има обвързваща сила за съда. Това решение препраща към друго нарушение, А. и други срещу Русия, където се казва същото, че превантивното средство веднъж упражнено и след като е констатирано нарушение с него е обвързващо за съда. В мотивите на ЗИНЗС, законодателят изрично възприе тези доказателствени и процесуални принципи, където казват, че превантивното средство има обвързваща сила. След като е установено едно нарушение, няма как вече предвид формираната сила на присъдата да преценяваме дали има отново нарушение. Силата на присъдено нещо обхваща фактите и исковия период и след като друг съд, а това в случая е същият административен съд е установил, че има нарушение въобще не може да се поставя въпроса дали има нарушение или няма нарушение. Установено, е че има нарушение и от тук нататък трябва да се присъжда само обезщетение. Затова аз не виждам как отново ще преценяваме дали има нарушение или няма нарушение, след като Вашите колеги на друг съдебен състав от този съд са установили, че има нарушение. Претендирам, че доводите на другата страна са без правно основание.

СЪДЪТ към адв.И.: Само по фактите моля Ви, има данни и за други прекъсвания за рамките от исковия период. Има прекъсване от 01.10.2019 до 30.11.2019 г. и от 30.11.2019 г. до 29.01.2020 г. в рамките на исковия период, това ли са?

АДВ. И.: Да има прекъсвания, но те са преди заявения иск и не са оспорени от ГДИН. Между другото ответника трябваше да представи справка за тези прекъсвания. След като се връща ищецът в затвора и това решение е влязло в сила, тъй като изрична

разпоредба в чл. 281, ал. 2 от ЗИНДС жалбата не спира изпълнението, т.е. имаме акт, който е бил изпълним, а м ГДИН не го изпълняват, затова г-жо Прокурор Ви съзирам Вас по реда на чл. 296, че е извършено престъпление от общ характер и моля да го разследвате чл.296, ал.1 от НК. Няма как да има изпълним съдебен акт, той да не се изпълнява от ответника и да няма данни по престъпление по чл.296, ал.1 от НК. Моля да предприемете действия по разследването. Възражявам да решавате и преценявате един спор, който веднъж е решен. Законодателят е приел, че превантивното средство е обвързващо като резултат, мотивите на Н. и другите срещу Република България са изведени тези изводи. Как отново ще решават дали има нарушение или не? Освен това, във връзка с кумулативното ефект, който претендирам по чл. 284, ал. 2 по ЗИНЗС, там има и друго решение по превантивното средство за нелекуван хепатит, и него ли ще го пререшаваме? Има два акта по превантивното средство по чл.3 от ЗИНЗС за влезли в сила решения и ние ще ги пререшаваме ли?

СЪДЪТ УКАЗВА на адв. И., че в определението е посочено само оспорването на другата страна, а не собственото си мнение по въпроса, което счита, че следва да бъде дадено в съдебното решение.

АДВ. И.: Настоящото производство е исково, макар и подсъдно на Административен съд и това означава, че се прилагат правилата по ГПК. Този съд зачита ли силата на присъда по цитираното превантивно средство или не по реда на чл.146 Вие трябва да кажете кои обстоятелства са спорни и кои безспорни и кои несе нуждаят от доказване? Аз твърдя, че нарушението не се нуждае от доказване, защото в друго производство е установено със влязло в сила решение.

СЪДЪТ към юрк. М.: Признавате ли, че Разпореждане № 9914/18.12.2019 г. на Административен съд София град, в частта която сте задължени да преустановите незаконосъобразно бездействие и втория диспозитив, да осигури необходимите предписани лекарства, е влязло в сила?

ЮРК. М.: Не мога да отговоря дали е влязло в сила това разпореждане. Може би в тази част е влязло.

СЪДЪТ към юрк. М.: Вашата касационна жалба не е допусната.

ЮРК. М.: Може би в тази част е влязло в сила. Имам едно доказателствено искане. Във връзка с твърдението за вреди и оборимата презумпция по чл. 284, ал 3 от ЗИНЗС. Моля да изискате справка от началника на Затвора-С., кои са били инспекторите на Х. Т. И. за исковия период, като те са били един или двама, не мога да бъде сигурна, като тези служители моля да бъдат призовани след справката, за да установят негово емоционално състояние за връзка с твърденията за вреди, имал ли е някакви оплаквания и от какъв характер са те.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам доказателствени искания. Предоставям на преценката на съда.

СЪДЪТ, с оглед изявленията на страните и във връзка с направеното искане за отвод

ОПРЕДЕЛИ:

СЧИТА, че не са налице искане за отвод на настоящия състав.

ПРИЕМА доказателствата представени към исковата молба

ПРИЛАГА в цялост за послужване с оглед съдържащите се в тях доказателства, които са приети като такива от съдебните състави и с изключение на тези приложени в касационната жалба от ответника по адм.дело № 748/2020 г. на XIX касационен състав за послужване по делото.

СЪДЪТ по днес направените доказателствени искания на ответника да бъде призовани инспектори на ГДИН, намира същото за неотнормо, доколкото

здравословното състояние на ищеца по делото е установявано и подлежи на установяване по принцип от медицински специалисти и в рамките на съдебното производство по адм. дело № 7895/2019 г., предвид описания предмет в Разпореждане № 9914/18.12.2019 г. е било именно предмет на установяване. Разпореждането обхваща констатации свързани с исковия период и по това дело са събрани писмени доказателства, касаещи именно здравословното състояние на ищеца. Обстоятелствата дали е претърпял в по-висока степен неимуществени вреди е в тежест на ищеца. Видно от изявленията на адв. И. за приключване на делото и за решаването му в днешното съдебно заседание, същият ще се ползва изцяло от стандартите установени в съдебната практика на съда днес в Решението на Н. и другите срещу Република България и другите цитирани решения от него.

Адв. И.: Няма да предявявам неимуществени вреди по ЗОДОВ. Аз доколкото разбрах, колежката иска да обори презумпцията чл. 284, ал 5, т.е твърди, че ще представи доказателства за противното, че не е преживял неимуществени вреди, но съда не го допусна. Тъй като делото може да стигне до съда в С., искам да съм по-обстоен и обстоятелствен. Това, че един ищец не е отишъл някъде да се оплаква и не е казал на социалният инспектор, че му е неприятно или че се чувства зле, заради това, че не му се предоставят лекарства не означава, че той не търпи такива вреди.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, с оглед изявленията на страните и като счете делото за изяснено от фактическа страна,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв. И.: Моля да уважите исковата претенция. Искът който сме предявили по част 7, т.н. компенсаторно средство, претендираме само нещо единствено нещо – обезщетение за вреди от нарушение, което вече е установено в друго дело, нищо повече. След като това разпореждане е влязло в сила по реда на превантивното средство със съдия Д. Г., то няма как да се пререшава това съдебно решение. Съдът е приел по реда на част 6 по ЗИНДС, че има такова решение. Ответникът е пропуснал да го обжалва в срок и е влязло в сила. Това, че някъде не е отбелязано, че е влязло в сила не променя този факт. Няма друг процесуален ред, по който да се обжалва това решение и затова сме подали жалба до Европейския съд по правата на човека /ЕСПЧ/ в утвърдителната му част. Има и друго превантивно средство, което е било упражнено, във връзка с липса на лечение от хепатит, и то е влязло в сила.

СЪДЪТ: Съдът се запознал със съдебна практика по Ваши искове, най-вече във връзка с чл. 126 от ГПК. Вие претендирате вреди за хепатит С по друго производство?

Адв. И.: Него го претендираме като водим и друго дело във връзка с липса на лечение от хепатит С, но там претендирам обезщетение заради самото нелечение на хепатит С, а по настоящото дело претендирам само кумулативното бездействие, защото там е първата част 6 по ЗИНЗС, с което се установява нарушение, а тук вече имаме втори акт и никъде другаде не сме го претендирали този кумулативен ефект. Ищецът има няколко дела в АССГ, но тъй като това е първото, по което предстои да се произнесе съда, аз тука за първи път го претендирам. Ответникът винаги може да

каже и представи доказателства, че е повече претендирано обезщетението с оглед на кумулативния ефект по чл.284, ал.2 от ЗИНЗС. Нарушението е установено и ние претендираме само за него вреди. Що се отнася до правилото „демиминус“, дали е постигнало определеното ниво на суровост, аргументите за това са следните: ако не беше достигнало такова ниво на суровост, АССГ нямаше с изричен диспозитив да приеме, че има нарушение по чл. 3 от ЗИНЗС, който просто е една реплика от чл. 3 от Европейската конвенция. В сравнително правен аспект има и друг аргумент: по делото „Т. Я. срещу България“ на обръсването на косата на лишен от свобода е прието, че това достига до достатъчно високо ниво на суровост, въпреки че косата както знаем израства за две седмици. Доверителят ми е инвалид от лекарства е не просто унижително отношение, а това е нечовешко отнасяне. Има решение на ТЕЛК от 2017 г., бил е и на ТЕЛК на 16.07.2019 г. На 04 юни 2020 г. ЕСПЧ на една и съща дата постанови три решения срещу Република България по делата „М. И. и други срещу България“, „Й. Й./ Ч. и К. срещу България“, „С. Н. срещу България“. Пуснал съм ги с писмена защита подробно, която съм депозирал днес в деловодството на АССГ и имам изходящ номер. Имам екземпляр само с входящият номер и затова не мога да предоставя сега на съда. Цитирал съм допълнителна съдебна практика от 2020 г., цитирал съм Решение от 09.06.2019 г. и сега се позовавам на Решение от 04.07.2020 г. Ситуацията е следната: лишения от свобода са съдили двама директора на ГДИН, исковете им са уважени от АССГ в троен занижен размер, за което са подали жалба по реда на чл. 41 от ЕСПЧ, поради това че присъдените обезщетения не представляват справедливо удовлетворение. Всичките искове са уважени от ЕСПЧ е са присъдени допълващи обезщетения в размер на 5-6 пъти повече от национално ниво. Например по делото „Й. и Д.“, г-н Й. е прекарал 3 месеца и 19 дни в лоши санитарни битови условия в Пазарджишкия следствен арест. Присъдено му е от ВАС обезщетение 200 лева. Подал е жалба и ЕСПЧ е присъдил допълващи 2000. Претендирам съда да дерогира националната съдебна практика по присъждане на обезщетения по чл.52 от ЗЗД и да приложи изцяло стандарта за размера на обезщетенията на ЕСПЧ, настоящият съд не мисля, че има друг избор. Периодът на доверителят ми е много сходен - 3 месеца и 9 дни с делото „Й. и Д.“, и претендирам същият стандарт на обезщетение за неимуществени вреди. Претендирам, че нарушението е с по-висок

интензитет, предвид и личното положение на ищеца и характера на нарушението и здравословното му състояние най-вече. Г-н Й. се жалва, че уринира в бутилка, което по никакъв начин не заплашва здравето му. Имам предвид, че по цитираните дела, че са жалвани от обстоятелства, които по никакъв начин не засягат физическото здраве на ищците и претендирам, че тук става за по-висока степен на засягане. О. трябва да са съразмерни като такива в подобни случаи. Твърдя, че лишаването на инвалид от лекарство, които са му предписани от лекар в затвора е с по-висок интензитет. Позицията на ГДИН е нелогична. Ищецът е получавал тези лекарства месеци наред, витамини описани в рецептата и те са били, според този лекар, който ги е изписал д-р Б. необходими за здравословното му състояние. Понеже не са допуснати от някакъв си командир на смяна, те изведнъж стават не толкова важни за здравословното му състояние. На кой да вярваме - на лекуващият лекар д-р Б., който ги е изписал. Лекарствата за изписани от д-р Б., който е бил такъв при медицинския център на затвора. Позицията на д-р Т., който казва, че лекарствата не са жизнено важни е чисто процесуална и цели да оправдае дейността на медицинския център, който той ръководи. В исковата молба съм направил сравнителен преглед на транссексуален мъж, който българската държава е отказала да промени в регистрите за гражданското му състояние пола, нищо повече. Считам, че да те лишат от лекарства, независимо дали са важни или не - е много повече. В делото се казва, че е абсолютно недопустимо да се отлага медицинска грижа докато състоянието на затворника стане критично.

ЮРК. М.: Моля да отхвърлите исковата претенция като неоснователна и недоказана. Става на въпрос за еднократно недопускане на лекарства, които са били по рецепта на д-р Б. от медицинския център при затвора. Същите не са жизнено важни от такова значение, което да е живото-застрашаващо. Считам, че несгодите и страдания, доколкото лицето твърди, че ги е преживяло не надхвърлят неизбежната степен при ограниченията, които налагат самото наказание „лишаване от свобода“.

ПРОКУРОРЪТ: С оглед на събраните по делото доказателства считам, че молбата е недоказана и неоснователна.

СЪДЪТ, като счете делото за изяснено от фактическа страна, в това число и предвид поставените и уточняващи въпроси от съда

обяви, че ще се произнесе с решение в кратък срок, предвид задължението приложените дела да бъдат изпратени на ВАС.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12,20 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: